

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 3 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

eftir að þóttu m-d. Þá varin betra og einhagara, at hafa
at eins sinn a deild etta mikilstofu. Slik tvisliftings eins
og farið er fram í: frw. fin, sem liggur hein fyrir
deildinni: sunnar, gefur enga tilganginum fyrir náði
festu við fengjá, heldur en: m-d., og er ekki náði
kvíverkenntar hálk til málarmygda." B. 2158 - 2159.

L.H.B. vil fáta vísu frw. til e.d., en at fyr
er manni skilt til ferskum vati: frw. og meti
hesti fers og gallo en samf. fát ekki. B. 2162-63
síða. vit 2166.

Höft-degskrá '8.8. feld. 13 atkv. aðgr. 12.
Borth L.H.B. vit till. Sp-B. feld ses og
sjálf till. f. B. Smaborth. samf. en frw.
ses fels met 14 atkv. aðgr. 11.

Verða innan tveimur kl. me, meðan ógild. Það eru ófárd
vottórarinnar og aðeins ógild. Það verður nefnd
Hjóthaki, tóð innan bætinum þeim með í ófárd. Ógild
tháttar. Það er ófárd meðal annar meðal, og er að
tveig kl. heil meðan er vottórarinnar ófárd. Það
meðan ógild. Það er ófárd meðal; annar meðal
og ógild með annar kl. heil, færst ófárd
þaða tveig kl. annar kl. heil, = fárd með ógild.

Landsdómar og ríðháb. 1903.

Gudl. Guðm. og Skuli Th. báru fráum frv. t. l. um vátkenna-áheygj. 6. 182-183. Skifta ábo. frv. ekki miði, en ekki ekstavort er, at: 36 er gert vát fugir, at allp. kenni annatkvort at verða vofj: heild at a einanagis önnur deild fess. F. Þóðr. Guðl. Guðm. heldur því fráum, at fætta áker. hafi verið sett af frambigni, þar sem líkalegt sé, at stjórar. verði: breytt: fessa átt. B-216 er átar B 215 seigist heim óállega hafi skráð mið frv. frá 1894 mið sunn. fessa frv. 5:3 1. um. m. d. var fætta áker. fæt miður og frv. breytt: fæt horf. sem fæt var sunn. i. 6. 312-313 og 219-220. - Nánar færft ekki at vebla gang frv. nái einst. smábrot., þar sem þar skifta ekki miði: fesser samþundi.

Hannes Hafstein, S. H. B., Hermann Jónasson báru fráum frv. t. l. um landsdóms, 6. 576-578, 580-583 skefði fortgjori landsáfir vethannus vera forseti landsdóms. Aðrir dómmeyrir eru björnir. Björnir. og bjarnir. björnir. samtals 72 meira. Af þeim nefnir hevert hinna fíjögurra ums vata 3 eru töldar þeirra, en fíjögurra

Ept. Íontír og námsþróun

amtina og hævystaður hafa boist; síðan nefnir alp. à fyrsta sámein. Fundi sínunum átva 17 meðra frí, og vanta þá eftir 4 tylftir. Þá hætur forseti sámeins. Þó. taka með hleðbesti: tóku tylftir af þeim fíjónum tylftum, sem eftir verða og líga fírir stað: landsdómum, þó þannig at áberandi stóll mytja 17 inn dömi, svað at aldrei dömi meira en tylft auk forseta. Síðan 24 óskulu vera til vvara til fess at gagna: döminum, ef einhver ataldainendurinn deyr, missir löggengi seta forfellið að annan löggengur leitt.

55 segir forseti landsfjárdömis ógengan: landsdóm af henni à set: à fíringi, henni à henni stóð 1.og 2. landsfjárdöminarar, ef feir eru ekki fyr. Þella kíss döminum sín forseta sín sínunum hópi, og hinn bosvi forseti: tóku einn vvaraunum: síður stóð með hleðbesti.

56 segir at: ^{stóð bosvi} fíriða döminandi, sem ^{þýða} döminum, tóku forseti: döminum dössum með hleðbesti: ífumengs meðs af vvaraumum og ír gengur, ^{þýða} eiga feir eftir fæt set: i döminum sem döminandi. Forfellið döminandi eftir at áberði: hefur með döminum, tóku forseti: helmingi fíri ír vvara-

Landsdómur og váthverva á f. 1903

· Mönnunum eru inn afgræðar, enda vegðar þá áberandi
leitningarsvær af lífim, sem teknir voru.

· 3.7. (skr. leidr. á plbs. 244 B.) „Dómenundur skipt
dóminum meðan lífim fullmeaja björkengis skil-
gottum, en varanum 741 at tölu, skulur
borðin b-hvert án. Skal hegg borringumini
skr. 3. gr., at ö. h. en lífi, at þá tekur forseti
dóminsins varanumins með bluttæsti: inn lífim
4 tylftum, sem eftir verða en alþingi hefur
refst 12 frá.“

Það segir at áber. fyrirgjós alþingis um
málslöftum afgar við-éta landvitans skuli gerð með
lpáh. fyrirframt ít nefir fyrirgjós með til at
selja málið af sinni hendi. [Ebbi teknit fram
hverft felta skuli gerð: samein. f. éta teknit.]

N. i. m.d. segist hefti hefti borið, at e.d.-árunum
dómenundum lands afri dóminsins hefti átt dómarsvali
í miðnum með: váthvervanum „en þess er engum
bosters, þar sem alþ. á eftir stjórnarfer. at ábergs
váthvervanum og getur því ekki dænt haum líka“
6.6.84 - Þórra alþ. um kennali Glæmerar Leif.
B. 7.4.3 - Glæmr vitnar og: mitagert f. gl. B. Andvarar 18.
árg.

Sogni - fásmálir og rannsóknar

Einsfremur ummáli s. St. B. B. 146.

Néðan frá fram frá borth. vit. 33, at í stað ordanna „áberandið með 12 ír dömi“ komi „sóknari meður 3 ír dömi en áberandi q.“

Því slyði orðast svo: „Dómendur skipta dömuinn meðan þeir fullmaðgi hérjumengis skilyktum, en varanuminnir skulu þærri b. hevert ari, fannig at siglu-
ne. og bæjarstj. lejosa ske. 3. gr. 72 nánar hérats
og innan bæjarmálum, og nefnir hevert amsvæð
situm 3 ír tölu þeirra, en þærri voru i atriðu,
og alþingi at þeir voru atva 12 ír tölu þeirra,
en ekki velta. Þóles teknar forseti dömuinn varan-
uminnina. Þeg at tölu, með hleðberti ur þeim
4 tylftum, en ekki velta er alþingi hefur nefnt
12 frá: — Sbr. 6. b 84.

(lessar borth-vörn samsp. B. 148)

Að var borth. skifta ekki málí og sunnar
beldur ekki freðar en talið vor. B. 241-251.
Frø. samsp. 3. umm. n-d. en deagst: þá seppi.

Sandsdeinsar 1905.

Stj. laegð: fram fræv. t. l. um landsdóm.
 Í 33 var aðst ræt fyrir böglaðum domendum,
 en með nökkrum öðrum hefti en ófarið á varð
 at hósum, en það er óþarf at vebla heim.

Aðeins 34 um afslift: þingssins af hérri dímará
 alveg eins og i landsdeinsl - 11.1905

Sama ar um 37 at recca, at fari hefti, at fingsi
 hefur megin afslift: af hérri vordimara verða
 at oldimara, heldur stærður fyrri díminnus fyrir
 blitbesti: þessu sagni.

38: stj. fræv. um afslift: þingssins (e-d.) af bessi
 varanum alveg óbreytt: 1.11.1905.

Að meira lesaum er i 910 stj. fræv. einungis
 talat um „þingssálfetun“ til aðe. à bessi,
 þær sem: 1. 11. 1905 910 er talat um „þingss-
 álfetun: samansettur þingi“. Það er það sem
 sagt einna bret. laesumna fræ fræv., en hev skifti
 mali.

Frv. er þreft at: A. 137-144.

Þessi brautberg Frv. var lest fyrir e-d. og
 var þessi breytberg í 910 aðst bessi till. ne.
 fræv. Sagni: mál. (Jóni. Jóni., Taltjörn G., Úr. Br.)
 at bret. si aðst „þær sem ábærvaldið en felst alþingi

: heild sinni. Ett: fál. at sem fylgdejast af henni deild
þingmáris fyrir sig, getið sva farið, at henni yrð fald
i annan deildinni, þótt talsverður meiri bleki væri
með henni af öllum þingmárinum samt öldum".
A. 406. Sbr. Jóh. Jóh. B. 1704.

A með atrið: en ek tilteckan verð. Sbr. stjórn. 316
2. mey. færft: 4/5 af þeim dommum til at seðfelling
getið andið. - Þ. Br. vill at allir færft: at vera
sammála til seðfelliðr gær við það verð: ábreyðar-
tilhövdingur levers domara meiri. - Jóh. Jóh. vill
vara við að þeim stjórn. fær sem með minnagræðum
trúggjir við ábreyða meðilega en hins vegar sé megil.
trúggjing fyrir at seðfelling eigi sér stað fegar
henni sé rétt með. - Valt. g. talar „litil líkindi til,
at seðfelling getið: nökkrum tíma komið fyrir, ef
ábreyð: stjórn. sé heldið, fegar lit: i sá til fær
nokkra vethar til meðningar, sem fær. veit: ábreyða,
eðki sitt: sambandi við meðvirkjan æ. d. alp.,
en líkast má við, at ábreyð: getið: heft nökkrur
ábreyf að". Þá eru vill fari ein með 2/3 meiri bleka
svo sunn verið hefð: fær - 1903 A. 406.

Sbr. og Jóh. Jóh. B. 1705-1706-

Valt. g. talar. aðrir B. 1706-1708 grein fyrir

Lænsdómur 1905

skotan minn um með minna gildi, en þau er ekbert meðt.

Háth. (H.-G.) segir ekki hegt að nota e.d. um dómstólk Óða dómstólshluta: fersum eftir þau sem hinn talið fátt; ábernumálháttur; samein. f. og sér spurning meðspertur. B. 1708.

V. Í. 310 regist henni at: hafa lítið með að, sem fersi þá. mundi rann. af samein. f. og hefti með ekbert orðið, en ekbert sé að miði: borth. H. 1710

Vegega hættu að politibúnum að ekki fyrandi að heimta minna um 415 til af félagsdóms. Ákvif e.d. verði: ekki eins mikil og V. G. lát, þen að hinn talið ekki heimar fátt; skiptun dómarsins varna fyrsta minna. Síðan ^{aðg. hinn} sunnar með fátt; valning varannanu, sem komið með sunnan dómars: stóð að almenning. B. 1710-1711

E. Þ. B. regist vorlaus um fylgi við réina skotan og fari með borth. hafa hanti fram. A. 1711-1712.

Um - roðum meiri ger skifta ekki miði
Borth. við 910 sam. B. 1722. En borth. v. g. við
916 feld. A. 1723.

A. ö. f. skifta um e.d. ekki miði.

'G. m.d. hafið skifti f. off. fram borth. um at

i 316 leumi „ $\frac{4}{3}$ “: stod „ $\frac{4}{5}$ “ A. 119 b.

L. H. B.: fyrir fyrst hefti á móti: borth., at hefti si vit vegna tímamegrys at fyr. strandi heumar vegna: e.d. - vitnar aukr fers: vegur um hraðdöma. B. 1737-1738.

L. H. B.: segir salfelling h-u-b. óhugsa - lega af $\frac{4}{5}$ holdist. Vitnar einheimi i veitingar - nátt e.d. og áhrif vátbenna á þá deild. B. 1738-1740.

L. H. B.: segja ver einheimi á hraði á, at sal - hvers mæður verði: ekki dæmdu. - E.d. vitnar eftir hleutfellsbörn. og aukr fers að eru hleutfestit í samein. Ig. sögnat bunt öllum stutningumnum vátbenna. B. 1740.

L. H. B.: segir mið rannast verða hafið að gagn vátb. fyrir en heimur er dominn ír umhætt: og fyr: minni hl.: i e.d. og fers vegna meogi lírist vit at meðmári að vátbenni ^{i að} verði: sinnith beitt á móti: vátbenna. B. 1741.

L. H. B.: telur fettu ekki vett veva fyrir at dæmum verði: at skipta strox og lögin sé dominn: gildi fyrir ekbert mið sér höftið. B. 1741-1742.

Borth. vit 316. feld. B. 1743. - Fyrir samf. u.d. áhrif. B. 1744 og skifta unni. fyrir ekbert fyrbær meðli:

Stj.-skr. 1907

Steini Þoroddsson, Þl. Þl., Þj. Þrist., Meðr. Andur, Þl. Árniem,
 Þl. Thorlacius, St. St. fms. Skegf. og Einar Þórhallsson
 hanna : m.d. frans frw. k. stj. skipumark. um bæt. à stjórn.
 um hin sérstaklega miðelpi Íslands 5.jan. 1874 með
 àordnum breytingum skr. stjórip.l. 3.okt. 1903 og l.
 nr. 41. 20.okt. 1905. Þis fóru fo heil tveir sínar fjar

1. gr. : Þ 1. gr. stjórip.l. skulu orðin „vibratim“ falla
 burt.

2. gr. : Þ 5. gr. l. óðal : staf, àordnum „auðkvart ár“ komu-
 ùr burt. Táð, þín-wood spal ríuð not) : 2

3. gr. : Þ 14. gr. l. skulu 3 fyrstu megr. tiljóða fannig :

Á alp. eiga sati 3 loði bj. alpum. Tölu alpum. mið breytu
 með l. Horn. alpum. gildi venjul. fyrir 3 ára tímabil.

4. gr. : Þ 15. gr. l. breystast tölmunar „14“ og „16“ : : 16 og 14.

5. gr. : Á 16. gr. l. vinda fessar burt. : skulu. It. 1. 2.

Fyrsta megr. falli burt.

Þannar megr. óðist fannig :

fms. : e.d. leys alp. : heild rínum með blitfallsborsingum
 fyrir allan björtimánum, i fyrsta rínum, er spæt bensur sunnar,
 oftir at nijan horn. hafa farið frams

Þ 3. megr. skulu orðir „sem bj. bj. alpum. sitja :“ og meðal
 bj. bj. fms“ falla burt.

6. gr. : 17. gr. legumna óðal tiljóða fannig :

Horn. vitt til alþ. hefð allir børðar og børnar, sem eru fullværu 25 ára, þegar kosningar fer fram.

Erujars ætluvættur átt børn. vött, næma heim hefð: ó-flekkast mannum, hefð: verið heim; hirfartur i björ. hennar eitt ár, sé fjarri sinn ræðandi, og hennar hefð: engi verið heft af sveit síðasta 5 ár, eta hefð: hennar þessið sveitarstykkti á þeim tímum, at henn hefð: endurgoldit hennar eta hennar hefð: verið af óður hennar syni.

Giltar børnar hefða horn. vött, þótt þær nái ekki fjarri sinn ræðandi vegna björnabundins, ef þær a. ö. l. fullungejja áður greindum skilyrðum fyrir horn. vötti.

Jiss.: 18. gr. l. skal breyti ræs sem hér segir:

"I 1. th. skulu orðin „eta a. ö. l. en i fjarinstu þær“ fylla breyt.

"I 2. th. skal fyrir „Danus veldi“ henni „Danakonung“ 3. th. fylli breyt.

Jiss.: "I 25. gr. l. skal : stöt orðannas „fyrir tveggja ára fjarlægumálibil, sem : hönd fer "henni: fyrir næsta ár.

9. gr. "A 26. gr. l. verða fersar breyt.:

Fyrir „hinn a örlega veikningaya“ henni „hinn örlega

Stj. ábr. 1907.

rekning".

Hopp hafi ritunum megr. óvist fannig: Reikningsginn skal leggja fyrir alþingi o.s. frv.

10. ár. um súðum tekta stj. ábr.

V:5 1. um. in d. tðen Skálin Th. vikis ríðsábu. veva
ófálatriti frv. B. 2754. Tíh vörðstundinum á bot. á
deildarskipum og afnumi bz. bz. segir Sk.Th. fætta:
"Á þessum afnumi bz. bz. fyr. „föli enga líð“. " Eins og mi
sé komist sé freimra engi förf. „ fjiðin á völ á nærum
holum nærrum til þess, at skipta fulltrúasatir og förf
fyrir ekki at fela stj. at velja sér manni. Þat er og óheppi-
last at fela heimis spæt, fyrir at spæt dregerur ín liburum
fyrir fjið vestru. Eins og en. vint: at at vinn sett, fyrath
fyrir bz. bz. fyr., at gera fyr bændur, at stj. viki ín
völdum, fegar er meiri hl. fji. bz. fyr. snjöt gegn
heimis. En: stj. skyp. h. löfum um enga knaggingar
fyrir fyr, at heim gera spæt. Órin getum átt á heim
at hafa fyr stj., en hitt: sín meggja fylgi heimis bz. bz.
og minni hl. fji. bz. fyr., og sat: sem fæstast, ek
heim á færur hitt held: all óthe. á fyringum. En
fyrir fyr fæst minni hl. fjiðanumur, sem vettur, og
sjá allir levenum heppilegt fæst er. fessi levala um
x fætta og afklaðandi rök itrækar sani fyr. B. 2789.
ðus og 2801.

afnumm. leg. bj. fær. er og engar meijingur; henni leifar oft verið breytt á tær: A. 1755! A. 17 leg. bj. fær. afnumnum mög at hafa hý fær.: n-d. og 17: e-d. og matti fá hýlega færri að meit sín földum b. ef fær fæð: 2755-2756.

F. H. B. telur: fær. engar rísa meint að legar sunnkvæstun felast, at ekki megi fær líta að íslitum sunningara færri vit Dani, en fyrir degum standi. Felst á þess. fær. mani vera bandalöfs-um heittir at sunnkvæstur tilbúi vats óberættis breyttinguna. F. B. 1759.

Hálið var sett: ne. Minnis bluti: kennar: Skáli Th. og Ómar Þorðarson legð: til at fær. vorti sunnp. meit maldamens brot. — Fyrir fær, at sunnp. fær. matti ekki drengast farið frá sunnum fær, at fær. seði: færir um afnumm. leg. bj. fær., en metan stj. með um björni b. fær.; : e-d. er eigi tengjarg fyrir, at vilji meiri bl. fíjóðar - innar fái notið sín að færri sem verra ber. A. 1005. Minnart að fáðum fær. t. h. hvernig heild. T. alda -- heppilegt, at hvernig fær. til e-d. sé blutfundi, fanning, at lever fíngföldum nefni til fær. ein sunnum hýg at mitti tiltökin. — A. ö. l. er skiptum dældarinnar: rætur og venn hin sama sem vir, fær sem leg. bj. fær. eru tilrefdir af færri stj. sem at

Fríðriks. 1907.

völdum situr, næma spær sín staklega standur á, at mið stj. hevst til volda, ótan er björktinn heima lagði bj. fær. en líðinn - við sjáum spær eigi at breysting fessi sá fess at hlaða, at óskata sér til fess at hafa ^{at eins} spingdeild. Ærsta: stj. skar. um dancirat f. voldun spær, at fari gjöt með; næm og næma einhálf tólla, en sunnudagur: tvær meðtöfum velta betri truggjins fyrir undirbuningi málanna. -- Spjurni spæðum. sem breyst var i ne., at haga korn. til a.d. á færur hött, at hin verði í holdramari en n.d., ða truggja fót með sín stórum björvagreis tilgjötum, getum við alls-eigi fallist á, enda leifar síði truggsting löggjafar fingga vita meyust miðan hagkvæð og voldit miðblum á greinumagi" # 100 b.

Hóða þárin fær Sk. Íh. og E. f. fránn farsar borth:

1. Aftir 1.-gr. komið eru myggar greinar, sem vanta 3- og 4.-gr. (og breyst ít greinatala frá. aftir fær) sín tiljótaudi:

3.-gr.: 8.-gr. stj. skypl. art: at eru: . meyusti mygg

Storverður getur lengst uppt alþingi og óbel (þá stofnast til nýra horninga, ótan er minnumur en líðinn frá fær, en fót var lengst uppt, og alþ. stefnt

popul. velhik

samur, átun en 5 minuttir eru til meir frá spingrafíum.

4. geg. Áftan mið 11-gr. stjórkpl. batist seðblið megr.:

"Egg má eiga út hórol-fjárh., næra fjárh. hef; varit feld á alþursgi".

2. 5:3 5-geg. fræs.: "Istæt orðauna:,, ger-; e.d. farið fræm" komi: "I fyrsta sinn, er alþ. bennur samur, ekki að vijjan borsningar hefa farið fræm, því þarf í heild sinni fari. t.h. a.l. Þorit skal með aldrifalls bora. , spennig, að hever feng flólkun nefni til þess. ùr sinnum hóp að ræðri tilföldum.

3. 5:3 6-geg. Ístvin:,, Så fjar sins ráðandi ... gefinn heim upp" felli breyt.

4. Aftur geg. fræs. komi mið gr. (og breytið er til sér-þær) með látaudi:

Aftur mið 45-gr. stjórkpl. batist:

"Breyta mið fersku með löggum."

8. gr. # 100b - 1007. f. með. n. d. í f. f. 1

Heini bl. me. (Guðl. Guðm., Þórmars fært., G. Björnsson, Þórm. Þórsson, Þórm. Þórsson) töldur ekki kínabart að gera mið breyt. á stjórkav. vegna sambands-samur., með meðgengu að: A. 1014 - 105.

Fyr ~~þessi~~ illa go, ogu fyrir vor dag ne, hufi engi meðill

Stjórar. 1907.

Fjá var Þólfur Þórisson fránum borth., sem gengur sít
á at afnuma deildaskiftingu alþingis og látu fari
stanga óskift.

1. borth. hórus var sín, at : staf 4.-og 5.-gr. fyrir - banni
sín gr., þófar sem veit var, at 15., Hb., fyrirjji: hóður
25. gr. og 28. gr. stjórar. slæfður falla burt.

En 21., 22., 23., 31., 35., 36., 37., 38., 39., 40.,
41. og bl. gr. slæfður breytast ; samordni vit afnuma
deildaskiftinum.

2. borth. H aftir 7.-gr. fyrir banni seðhlj. grein :

H aftir 11.-gr.-l. banni sig grein :

Allp.-á vett í at tilnefna meiri : veludir, en landbúj.
þófars, tóh at : hring löggjafar meðfui milli fyringa.

3. borth. H aftir 9.-gr. fyrir banni seðhlj. grein :

H 9.-grein lagannas skal tiljóta fannig :

Erlendir lagar fyr. má allp. samf. t:z fullmálar
fyrir ein aftir 4. umræðum. A undan 3.-umr. skal
hverft löggjafarmál undirbundið : neftir, sem heitin er
á fyringinu, 5:3 2. og 3. umr. lagafyr. má vera upp
löggjafarar á fyr. 5:3 4.-umr. skal greifa at hv. um
fyr. óbreytt.

E f fyrirjungar allra fyr. hreyft fyrir vit 3.
umr. lagafyr., at nálmun sé fyrst til næsta

þvínings eftir nýjan komningar, þó ekki svo aðeint. Það
þá má ekki fyrsta því frekara, nema að eftir sér breyting
í því.

Hinn fyrsti þessi er á eftir komni seðlabj. gr.:
A. af því að fyrir ^{A. af því að fyrir} komni myggir.

Af því atkvæða vartur innstittum málum á alþingi. Þó feng
1/3 atkvæða til þess, að ályktun verði aðeint:

a. um nýjan eða aukunar álögunar á almenningum,
og um afriðum eða línum lögboðinna skotta og gjella
til landsbjóðs.

b. um sölu á fastiðagnum landsins, og um hópum
á fastiðagnum, um fráum gildandi hegalínum: led.

c. um löntöken f. m. landsbjóðs eða skuldbindið
tillit til fjárfremðs um lægri tímum en eitt
þáttalegt: meðil.

d. um að landsbjóður tekið á hender aðbungr að
nánum eða öðrum skuldbindingum fyrir stofnunum,
en standa eigi undir umræðum landsbjóðarmánum.

e. um eftirvágjöf á línum ír landsbjóð: eða
öðrum rjóðum, en seta eftirliti að hálfin af því
skot um óvinnuna landsveirkunum sva, sva og um
eftirvágjöf á lærunum þeim teknum eða réttindum,
en landsbjóður að lögnott til hálfs til.

f. um nýjan fjaðrentingar ^{er landsbjóði}, eða hæknum á óvinn
þjónustusagnum.

Stjórn. 1907.

V:5 frants. 1. ann. n. d. tð eru Pétur Guðmundsson þat að vísu
eðki stórbortlega bort. á stjórn. að afnuma lag. lej. fær.,
svo sem fær. gengi frá fær. Það hefur hengið seggjur, að
menn æti eðki sott sig uit f:ll. flutnum. um hvernig
því er að vísu skipt aftrí afnuma lag. lej.
og sé þat stórt og undarsamt með. B. 2797.

Sund. Guðmundsson: tð eru afnuma lag. lej. fær. meða hrita
till 1909 B. 2798.

Höft. deyaskrár frá Sund. Guðmundsson að hæta miðit
ritar fella vegna færss að atla meðt: að lövsta
þugrft: stjórn. eftir saman. uit Þanni var samf.
með 16 other. gegn. 7. B. 2806-2808

Eðki meist að t:ll. 'D. Br.' i unnefum
og hefur talat: eðki sjálfr.

1.

Akv. kommittéar í febrúar 1907

Stj. var fram: n.d. frw. t.l. um almennum
korninngarvitt til alpinajis. 1. gr. svoklj.: Auká-
itruarsgríðsla skal sige lengur vera skiltig; fyrir
korninngarvitt til alpinajis (sér. b.gr. b.: stjórnar-
skipunarlögunn 3. okt. 1903). A. 324.

A móti: frw. var farið að fátt gegji ekki megar
lengst og skapaði óhefðlegt misrætti milli lausa-
manna og miðum manna, sér. einhvern A. 522-3 og
1130. Þó var fátt samþ.: n.d. en falt: e.d.
B. 2176.

Stjórar. 1909

Stj. legð: fyrir m.d. færw. til stjórnarskipunararf um breyting á stjórar. um hinr seintakalegu mál-
sins Íslands 5. jan. 1874 og stj. skip. l. 3. okt. 1903.
Sam. A. 1903. ff.
Fyrir söguin slaugði verða Stjórnarskárá Íslands.

Aðalbrot. leiddur af sambandal. færw. stjórnar-
márin. En aukla fess var gerð breytinga
á ábor. um blöð. (fara falli ritum af alþ.
samb.-dalsi og ábor. um blöfjörl. 315), frit-
heiti alþingis 325, um fætin gamlth 335,
ábor. um fífjöldin kíju og öðrum ábor. i fimm
bælti stjórar. 3851, 54, 55, ábor. um hand-
tökin og goslinvarð heild 357, 316 segir at
bæ.-máss dalsi ^{en samb. "alþingis"} gefa v.h. upp beginningu, en landsska hafi undant.

II. - bælti færw. fífjöldat: seo:

18.-gr. "A" alþingi eiga set: 36 fífj. kíj. alþing. Glom-
margnar gilda venjulega fyrir kára tímabil.
Tóku þingmárra og lærad björtimábilis mið breytinga
með löggum. Þaði valdað að fari frá af færir,
en komur einn á meðan björtimánum standur,
stal kíðra aða beretja til þingsetnu fyrir þat
tímalíð, sem aðri er af ^{fjör.} fyrstímanum.

19.-gr. Alþ. skiftist: tvar deildir, 2. fél. og mið-
g. s.d. eiga set: 12 fær., i m.d. 24 fær. Þó mið

breygta töluum þessum með högum.

25. ár. Alla þær. e. f.d. eru og varar þær. til að fylla set: er að bænna að vanta: s. d. à björ-
dannum, skal bjósa líkum fallaðum. um hand
alt: sinni heild. Til n. f.d. skal kosið: björ-
dannum, er skulu vera sem jöfnust að stað og
náanar skulu ákvæðið: horningar. Þar skulu
og settar hinur náanar reglan um horningar
allar til vegsja f.d. og um fylling aðra rata
f. e. f.d.

26. ár. Horningarnið til n. d. alþ. Þefur leiru
samkvæmum, sem leirur óflekkat mannum, er
ostinn fullra 25 ára að aldri fregar horningin
þer frum, leifir þa venj heim: his farter i björ-
dannum at að humpstænum aðt ör, er fjar
sins ráðandi, enda sé henni ekki heft af ævi,
at, leif: henni fregið reikarstykla, at henni leif
þa endugoldið henni at að henni verit gefin
henni upp.

Horningarnið til e. d. alþ. Þefur leiru sá,
er horun. vett að til n. d., af henni er ostinn
fullra 40 ára að aldri, fregar horning fer
frum.

Stjórar. 1909.

Met h. má veita þórrn. vettí bonum, giftum sem
ögftum, af þær a.-ö. l. fullmægi að engreindum
stálfytum fyrir þórrn. vettí:

Hl. gr. Þjörungur til m.-d. alþ. er leirur sá,
sem hefur þórrn. vettí skor. 21-gr., ef hann er
stóri mikilþegur utan veldis Danabornings, eða
a.-ö. l. i fjórmástra annara vikja, hefur a.-m. b.
: síðstu 5 í verið á Íslandi eða : Danmarka
og er orðinn fullra 30 ára að aldri, þegar
horning fer fram.

Þjóða má fó mórr, svá a. leirur utan
þjörðanis eða hefur verið innan þjörðanis
þá meðan eitt ár.

Þjörungur til e.-d.-alþ. er leirur sá, er þjó.
ngur er til m.-d., ef hann er fullra 40 ára
að aldri, þegar horning fer fram.

Glónum, giftum sem ögftum, með met
l. veita þjörungum, enda fullmægi þær öllum
ófremm stálfytum fyrir þjörungum skor. fassini
eyrir.

III. Laðhi er að meira óbreyttar að sín, skor. fó 825 og

Hg. gr. frw. seðligr.: Glóur spingdeild að vettí að
vara upph. frv. til l. og álfatana og samþ. fóru spim.

popul. nro 72

og sameind all.

sitt hefti; eining mið le��or f.d. fyrir sig senda
kommagi á vörpu.

Ír 333 er gefið mitur tilvitnumen i stöðul og
antal-breysti a.-ö.l., en það skiftir ekki málí
hein.

Af öðrum orðalegs breystingum er at geta
fessorar setn. : 337, ãður 328, : „gangi fja
mári sínig saman, ganga báðar deildirnar saman:
síma málstofu, og leitir alþingi fai málit til
fugtla eftir sína umræðu“

fessi : 338, ãður 37, : 2. megr. : stat „sem i
heit à " komi .. sem heim à sati : "

fessi : 346, ãður 40, : stat „og skal þá feng
það, er heit à at málí" komi „ og skal þá feng-
it ða feng deildi sii, er heit à at málí",

Ígum eru örverus af orðabréf, sem ekki
vöndast, ekki (ta mális).

348 seðhljó: Komin ger getur met sam-
þykki alþingis bært manni fyrir landsdómu
fyrir fesskornar glæpi, er komin virðast einhver-
háskolagin fyrir Ísland.

Skur. 35 Þegun all. Bært v.h. fyrir um bættis-
reldum frá minni og dæmin landsdómu þau mál.

Stjórn. 1909

Í óf. við frv. Alþ. A. 5. 191¹⁵ segir, at það sé
skor. ósláum, en hennit hefð fram á spingi, : blöð-
um og á meðanumistum, at lag-bij. frm. sé engin
haldin. Af um. à alþ. 1867 eru stjórnarver. það að
og óf. við frv. (Alþ. 1867 I 894-940 og II 33-35,
4164-66 og 639-40) sjáast, at það hefð fram að innbundum
verið heft til studdnings setur lag-bij. frm. à alþ.
á a fyrirgráu annara manna óhátrar bijósendum
„at ekkiest veri at hafa jafnblíða þeim er set-
hefður blöðið à alþ. spingi með alðri. horri., flóði
manni með minni gatni og lastheldri, til tvegg-
ingar ægju bljót fannis samsp. af hálfa spings-
ins“ fætta mani sun mega til sunns vegar fara,
en fessa tveggings vintist heft at fá, Þar fess
of fara: hægri við fá skiptum, sem: sjálfsu eru
sé ekki hefur, at alþ. sé at öllu heft: skipti fílbj-
örnum um. Í með lífum hengum leifar eru stj. hef-
falist à fá, sem: frv. segi; „með fessu vint-
ist nökkenum tveggings mani fást fyrir fari, at til
e.d. verði: spirketh horrir meiri með ferðka og
lifs vegurðum og alment miðurbendri gefshring og
deignat:“

Narannum til e.d. vegar of miðils lastvætar við

popl. indekte

annet fyrirbomurleg. Þú og þér. Gáðarð : sparn. at að slengi.

Hrh. Hl. Hl. segir við 1. um. frvt. i. a. d., að þar var farið læst fram, að tilganganum með leg. h. f. f. hafi verið „at fræðabóðin og gat einum með megi-legrin nýrðskiptið á heimum í unum málaum skipi e. d.“ - Það feri fyrirbomurlegi, sem stjórnin hafi miðstunnið upp á vistist, að „nokkurn fræðing meini farið fyrir þér, að til e. d. verði afhæfthönnun með almennt vísindabundin gefsláingar og degnati, fíjóðunum með, vorum tilhöfnum : opinberum störfum, sem feri aðr að hafa öll skilyrði til þess að hafa fræðabóðar skoðanir á málaum“

Alft. B. II 1432

Björn Þórsson: Niður lefnum, að stj. leggur til að almenna „hinn margum veildur og metul fíjóðunum meðum vel hugtut stofnum, leg. h. f. f., unda mánu að orði komast með stofnumina fá, að hinn hafi verið á meðan vart van og ekki á meðan sett war.“ Gefibiliða almenni fersarar gömla stofnuman hafi: verið vettark að almenna deilda skiftingu. „Í landi, fær sem leggur til eins og hér, að megin er stættamunur, sé trúlfitt. Íslendingar ^{nauð} hvern arti: hér gönni. Íslendingar sé

Stjórn. 1909.

allur ein stítt; en þótt sem við hefum trúðstætt
því með annarsstaðar: heimur um en stéttar-
mánuðum. Næst til kveggings, hvort meður-
innar en 10 árum eldiri eru yngri, enda get: sér um
verið fíjóðbunni af Guðrún ãstæðum göðum
og miðum göðum: "Eins og sunn fering" hefur
áður dældarkrifftingin öðri: áður ófremmt með öllu.

B-II 1433.

Rhr. Sk. Sk. segin B. G. aðra leg. laj. fyr. vanag
tök. Þóttanlegt, að manni þeirra hafi eiga ritur
"borið heill og hegg landrines fyrir leijost" og sigrat
"stjórnarvæst og fíjóðvæli", en henni leg. laj. fyr.
Hefur: sigðluð sér ekbert að nái: að stj. skipi
málaðra fyr. "Þótt getur að físt miðög vel, ef
vel en með farið". Þóðast þar sem löggjafar þing
en trúðstætt eiga stjórnabjörnin með rati:
Eftir málstofunni að nára að minna lengi og
þykjan fyrir vera stjórnabjörn i landi. Oft var: Eng-
land og hinn aðalnigra stjórn. Kong-Íslands, sem
þykki miðög frjóðaleg, en þau ítræfui soldan allt
eftir málstofuna. — Æfir í landi hafi mónumum komið
sannan um að komest megi hja færari sáðum
inngerð farið. Allrunnibít að því að get að agra

. popl - undgått

leg-bj. tórtvæggi hega frá því fyrsta og sínum
 eftir af því um. Því ósk leidandi manna :
 hérðum flóbbum að nema bært sámsagnar -
 spíð og eftir þeim ósk aðeitt stjórnin veth
 að fáva. B-II 1434-1435. - „Eg veit að
 áhita, að deilda skiftingu hafi tólvanta fyrir.
 Það vorum um að fyrir komuleg fremmi. veidi að
 notum, lyggjist ekki einnraðis að því, að óhvers-
 takarmerkið er farið upp : 40 ár, heldur miðler
 fremmur á hinum, að fegar alt landið heys nenn
 aðt ljördamni, það komast valdeust þeir helst
 að, sem eru fíjótlunnir og eftir meiri, nenn
 aðt að geta andið göður hevður, en þeir koma
 allir saman : e-d., og aði fari að geta tugat
 með farið miðlauna miðler betur en starf einum
 miðlofum. Þins vegejáta og fínilega, að miðlofum
 skiftingu einis og sín, sem minni bluttur 1907
 fyrir fram að - að látta alt fengið ljósa e-d. með
 helet fallsbomning - en meiri í garðum. Fari verður
 að vera meiri að bomning skiptingum um til
 deildanna“ B-II 1435-1436. -

Skiði Thoroddsson er að mæti ábor. fyr. um að
 fáva „konservatíva“ e-d. og fylgja þær alt annan en
 fíjólsleg. B-II 1437.

Stjórn. 1909

Björns Gáinsor: undirstötum við deilda skiftunar
þing eins farið at vera önnur og meiri en óllens-
mánuvinum einum. B.II 1437.

Görð lefssor: Triðskifting þing eins er ekki stjórn-
inni at bæna, heldur sprottin veint af ráðstöfum
þing eins sjálfss. Þó eru kann vett, fóð varr. Fráver-
andisforn. Þó eru tólf fram um þat og hafið kann
fram met fylgi mikils meiri hl. þing eins. „Tri-
ðskifting þing eins er fari jafn- ótölleg mi sem fó!“

B.II 1439. B. g. hafi telst um at til at ná kann.
til e.d. eftir frw. þessu þeyftu meiri at vera fjöld-
kunni, og at ekki mudi stóð saman fara, at hinri
sömu varar göðkunni. Samdóma um þat. Enn
hafi þessi matur met sér töllta blauta bjósenda, hafi
þing eins vett til at hunka þeir frá at bjóra kann,
frá at korni. Heimili bjósendum at fá þær fulltr
sem þeir vilja, ef kann skartir ekki alin. Björn-
agnagisskildugrdi. Það bjósendur einga einum at
fá þær fulltrumia, sem þeir óska. Þeir eru hvarki
vettir venna ná betra. B.II 1440.

Björns Sigfisor: E.t.v. mathi: hina eru um, at
verðskrágva grði: af alp. grði: óskift. Það er bundi
í at hefva sér at hafa þingið triðskift, og sk. inni

post. nr. 272

vægurðin, óskjumist miðina betur og vænt: betur at hing-
ut mið fari at gagna: gegnum 2 deildir. Miðin munur
áttar gagnið um taya á feri. B.II 1441-1442
Fer. var misst til me. i samhandaða feri. B.II 1442.

H.e. taldi ekki fari að afgræta miðið á þessu fingu:
en taldi ^{þó} heppilegast að fá senn fyrst hert. á gagnum
áttar. atjákv. sem ekki voru sembundni miðin er
wænt. Þe var fram svoklji. fáhl. fl.

„N.-d. alp. álystan að skora á landstjórnunna að
leggja fyrir næsta fingu fer. til atj. skiptunar. senn
hert. á atjákv. um hin rívtalb. miðalpi Íslands 5.
Jan 1874 og atjákv. 3. okt. 1903, en m-a. hringi
í feri.

“ að hafi í líf. sé að fylgja vafgjöfum, að afruna
kommungsloosning á fer. að veita komum korn-
magannet og björvugangi til alp. að mynda korn-
vett a-ö. l., og að skilja megi ríki og lífþjón að
með loagum: Tíll. meiri: Sk-Tl., foin farker, Fm-
su., fch. fch., foin Haag., foin Hl., "dl. Bríana, Sig.
Linn. - Bj. g. frá Vøgi vildi ekki fessa, að korn-
vettur og björvugangi eru: megin skilyrðum hæf-
ði vinnur en löggeldri og andlegri heilbrigði: og að
eftirlæsnir sunnbuttis meina vært: afrunanir. A.II 1442

Stjórn. 1909

Framm. Sk.Th. Höglund vit frumh. 1. unn.,
 at fjöldin talið er ófarið og óævilegt að hafa lag. f. j. spm.
 og enga hefur á, at fyrirvara veljast ekki náðu hafi
 stærfskvæftar, eins og ein ræðnið meiningarástand
 inn, hvort sambærðar kunnir að hafa verið. B.II 1445
 En frumur í heimist vitt, at atj. at hafi hevnt
 heppishagna í að hafa fyrirvara óskaut að tröskift.
 B.II 1446.

Féltur þá að límaðar að fari, at ne. hafi
 ekki hækkt uppi ólæt sitt um skift að óskaut
 fyrir. B.II 1453-1454

Fjall. t. ll. var redd vit frumh. 1. unn. f. v.
 og samsp. en fyrirvara ^{at gildið} sett til 2. unn. til fyrri
 at fari geti: "þáð er sem óátratt". B.II 1459.

Háskul. 1909

Gjörn fróðaleisan og Meagris Bl. bárin fráum bætt - af
Háskul. til allp. um at flutja lejðin dag A 207.
Í megin fléimi bætt - var bætt við en engin fóru
skiftir málí hér.

S. f. og H. Bl. bárin og fráum frá. um. at fóru
til ný lejðanarskipun lemist á skugldi heim
lejðin 3 fmr. en Seyðisfjörður lagður miðan
sem sjálfstæth lejðanum. A 205. Frat. fógor
fælt. B II 148b.

Frv. Björns, Gárrbrúnar og Bjarna f. um
bætt - á fyrirskeiði. var um miðan felling
á þrænum eruvaðna. A. 216q. og 375-380
Frv. varð óútratt.

Gjörn fróð., Gjörn Jónsson N.-M. og Meagris Bl.
bárin fráum till. um at n. d. skipat: 5 manna
me. til at í huga og gera tilhöggur kinn alls hengju-
lejðanarskipun i landinu A. 206. Till. var
samþ. og ne bárin B II 1988-1989. Ne (Sig-g.
Gjörn Bl., Sig. Sig., Þórarf., Gjörn Jónsson N.-M.)
taldi vanhugrat mál at fáva mið at gera laegaáber.

9 apr. - lövatt

sum best. bíðurðuna á landinu, fær sem telja meði
vist at að næsta alp. verð: samf. stjórn. best. sum
áfríður þoruneskverðuninum allraum., og fara af lei-
ðudi best. að lífðla farn. og s.t.w. seinstökum
þoruningum til e.d. Það lífði þann ekki fréttan
til sum. sum. enj morf = viss. 20. II. 20. 9. 2

Það tilgreindur í tímabili meyidomabrigði þar 1:17
næstu vötugræði meðvöppitum me. enj 2. enj
meyj. viss. 20. 7. Það A. meðvöppið með
18pi II 8. Það

mer. 2. enj 2. go meðvöppið með 20. 7
gríðarfullum me. með meðvöppitum 1:17
085-78pi go, p18-A. en þoruneskverðunum í
þorfinni bresi. 20. 7

20. 7. með 2. M.H. meðvöppið með, - Það 1:17
meðvöppið með 2. með 2. 20. 7. Það með viss.
vöppitum með meðvöppið með 2. með 2. 20. 7. Það 1:17
meðvöppið með 2. með 2. 20. 7. Það 1:17
meðvöppið með 2. með 2. 20. 7. Það 1:17
meðvöppið með 2. með 2. 20. 7. Það 1:17
meðvöppið með 2. með 2. 20. 7. Það 1:17
meðvöppið með 2. með 2. 20. 7. Það 1:17

Desul. 1915.

I c.d. boðin Jósef Bj. og Magn. P. fráum frw. um
horn. t. Alþ. - A. 165 ff.

För. var samhlj. frá 49 frw. alþ. frá 1914 um
öll spissatviti, sem þeir hafði ekki nema notkun
frá þeim um gildistöken og ákv. um st. sakir. För.
hefð: ekki varit borit upp til staðfestingar vegna
þess, at w staðfesting fárt í stjórn. var orðið
síð álið:ð, at ákv. um st. sakir gátu ekki
átt við. B. II 631.

Að spri var frw. samþ. óbreytt, og augur vor. við
frw. sjálft efta skift miði.

Hagningar voru um ákv. um st. sakir. Þar
vildu sunni líta á horsta, at blutfallshorn og
heiðalejör skyldu: fyrsta sunni fára fram sama
dag. Ef þat varri sitt horsta degin, þá munuðu
heiðalejör verða illa sott og beinir voru öllu.
Klostvætur og fyrirköfn yrði miklu meiri. Hagningar
háváttan yrði: einarsajris ein: stað þess hinum annum
yrði: tveimur leigj. A. 1118-1119. g. gl.: val.: at
en þau eru teknar upp ást. þessa sjónararrits.

Hávinn ægðu lítið inn fersum ást. Töldu ó-
hávinnilt skr. stjórn. at líta horn. fára fram
síð þessas sama deginum. Enda ákv. miðat við.

þeir, sem leyðu sig fránum við landbjörn en fóru
þær gat ekki vottist sig fránum í heimst. A. 1113
(mál. Sk. Th., Jón Hagnr., Sk. Glafrain, forst. f., L. Esg.,
Einar f.) svar. og umv. B. II 1631-650. og B. III
1111-1128. fæt varð ofan á at hafa komi. sitt
kommun deginum.

B. II. Sig-Sig. var gjafur frá till. sem átti at leita
til at færða komi-gatn frá vegis farið frá same
degi. með því at über-björndeg heim same fyrir báðar
komi. A. 1116b. En hann játan fír at fæta seti: þó
meðlest vegna fyrigröfs og segin sein því tilloðgava
steki festa: heidi. B. III 1115. Till. feld. B. III 1126.

A. II. Í því óf person at gvat að náði með
sínum með með min stofn, aldr. vifðin
skamur af, meðal annarð hér innar tog f. j. f. ek
aldr. ófriðinn og Þóra alli ófriðinn
vifðinn innar díður. Þórgálfingur og náður höfð
vifðinn með taka s. sín díðurinn: tóu náður höfð
vifðinn: N. 2 - 1111-8111. A. 1111 meðt: stofn
stínumáttar með f. k. og með næðum með með
-i aldr. tóu náður s. t. f. tóu náður meðt
meðf. með með f. k. tóu náður. náður tóu náður
tóu tóu. tóu tóu náður með meðt

Háskul til alþ. 1914.

Stj. var fráin fræs. f. h. um boarn. t. alþ.

A. 6 ff.

"Í fríi tekjur til greina lövstillingar v. stjórbundinum. Skor. 37 skyldi landinum skift: 34 einmenningsbjörðum".

I 977 er tekt um af atölpu. fer fræi. Varar
fræi. teknar fá satið og er getta oft í tekjument:
"Síði ^{bluttægindin} varalpu. verið karinn alþ. i einhverju björðum,
tekur henni eigin at sítur auk sati atölmuves,
en stj. ráðið bluttart til um miðja boarn. i ferri björðum,
en henni var fulltrúi: fyrir" (A. 28).

"Í fræ. er aitt hérboðum um björðum-
borningar og bluttbrundnuð borningar. - Þ.
ath. er óstarleg greinavagr fyrir af hverju ein-
menningsbjörðum hef: verið valin og af
hverju sii skifting hef: verið upptekin, sem
tekin var. A. 34-46. - A þessum er þó ekbert
sírstaðat at græta, nái heldur ath. a. ö. l.

Stj. var vid 1. um. um all-háðan um. um.
málið. Þær. so. , B. g. f. J. tölum á staðarleyst

et sva komun um breyta björðdanna skíppanum.
Málið ekki full-værnsabæt og vængt veri at take
einnigis tillit til fólls fjölldu orfur. - Bl. Bl.,
Ly. Bl., M. g. Bl., fóin Hagn. mæltu aftur a' móti:
meit frar. B. III 48-65.

N.L. var hósin:

Hinni bl. (M. g. Bl.) mælt: meit frar og
ein brana áker. um nýja Björðdannaskipum A. 588-
510. g.

Hinni bl. (Bren. Dr., E. A., afsp. Bren., Matth.,
Th., fóh. E., Skuli Th.) töldur ~~á~~ ^áppi um björð-
dannaskíppanum ekki tímabær. A. 510-12 og
lögtur þri t: h. at þær gíku grón fælir nitr.
Sú andi samb. meit 18:6. B. III 98.
Gó in ðessi frari og leita breyta fyr um
meiddu áker. 577 sva: „Nú hefur varalpen. verið
hósinum alþurs. i einhverju björðdanni, og er hósinum þá
nætt at velja í miði fingsetr, ske. fínum hósin. og
fingsetr sér varanatur, en Stj. málið blaut ekki til um
nýja hósin. i stat henns, hvorn hósinum sér henn
eður.“ A. 372. fessi bot. tekim aftur B. III 99.

“A 1. um. ekbert rílast at greida, fer
heldit fram af meðhælsmönnum ^(síð. B. 3.) fó
slíð skíppu sé meit sylleg vegna jafnvættis
st. sín. P. 8

Stórh. 1914.

maurath. En hinnir töldur fær. ótímabært.

A. 66 - 98.

Eftirlitstörvart: en. at: ats. vid stjórnar
en þui heldit fram, at þat at: ats; sv. segir
at þum. skuli komi: "seitökum björð."
kjöt: til þess at einn meiningstjóri dani skuli
vera. A. 36. gettu teknar sveinn Bj. undir
B. III 70, sv. og gl. gl. B. III 82-3. en ~~o~~ A.
máttudanir B. III 75*

V:5 3. um. und. var Sv. Bj. fram till. um at sig
37 yrti sett inn, um at hevda kyni 3 fær., en
Norðar-Málauðileið skift: tveit og Sætisfjörðun
sameinatur annari, og er atal. og varatill. um
hvernig þeim skiftingar skuli fyrir komið.
A. 48pp. 646. seo og öðraum at allt:ll. um at Sætis-
fj. sameinst N. M. s. óskifti. A. 679.

E.A. var fram bætt. vit fessa till. um. hvernig
hevit yrti skift: 3 björðarni A. 681, seo og at hér
fái 4 fær. og vorti skift: 4 björðarni, og fær. fylgjat
um h. en björðarnar eru einan at öðru óbreygt. A. 682
þóin þáinsor var fram bætt. vit. skiftinguinni
; hevit. A. 683. Allar fessar bætt. voru gumið
teinar afur éta feldar. B. III 139-140.

5:5 3. um. n.d. meist teknat um fjöldum
fær.: Reik. B.II 100-139.

I a-d var skipt me.: meilt B.II 81 og bæ
bær fránum í gressar bæði en fær skifta ekki meilt.
A 762-4. Ekki at grafa á um. a.d. B.II 82-89.
me. a n.d. er fær. kom fær aðrir. B.III 1293-4.

íbun. jafn meilt veldit aðg. 18.A. sinn
. At me., E-18 III d. X-XI orður, of II.A
-rep III d. íslenskum

jafn me. Þó meilt jafn meilt me. um. E-18
me., meilt & ingi óræl til me, meið til aðg. p. &
vættafjöldum go meint : tildi ekki meilt - meilt
me. Vítumur go lots ne go, - meilt notkun
- tímus ingi slíða manntilda meilt lannar
- aðg. til me. Þó lots meilt go me. - spj. spf. A
- ppj. A. - intj. idc. o. h. k. fórumas. 29.

Lannar, me. - Þó meilt aðg. tím. - Þó meilt meilt. A-3
- aðt go me, 18.A. meilt 2 : tildi : tím. aðt
- tigj. meilt, meilt p. : tildi : tím. go me. p. 29
- 18A. A. Þó meilt aðt be meilt aðt meilt, & meilt
- meilt aðt aðt. Þó meilt meilt meilt meilt
- tím. me. - Þó meilt meilt meilt 18A. A. aðt :
- spj. spf. III d. - meilt aðt notkun veldit

Réttar e.d. i fjármálaum 1887.

Jóni A. Gísladóttir fyrst ekkerst ókeppilegt: at gettu val
ré laest fyrir a.d... „Meir hefur aldrei dottit annat: hug,
fjótt fæð standi, at fjármálið skuli fyrst leggjast fyrir
m.d., en at a.d. hefði líka jafnt ekkerst: þeim máluun
áskurð m.d. Þegi bít fyrir. Fyrir gefnumiðan á því, at eg
bræsti; fregan henni telst: fyrst, fyrst leiddi henni ut
á þá völverðu vegu at jafna sambandi alri og nedri deilda
hér samsins vit sambandit milli house of lords og
house of commons i Englandi, fyrir at fyrst er sá
éliblt sem meðlemin blöttir geta verit.“ A 193.

Sáður E. Steinþóðursson segist ekki vita hævst, at
því er meðt: „málfletning“ A.D. fyrir m.d., hvort
hinn ummi verða konum spakelát fyrir málsvörvinu;
en hinn ummi heft sjá sjálf fyrir sér, en ríkt sýnist
þat eiga við fyrir fyrir. : a.d. at vera meyna til at
nýrja vald hennar. A 193-194.

Austli. fl.: it neðar skotun rína, at m.d. aigi at hugra
á þeim máluun, en um fjármálaum vori at veta. Glei
ré teknit fyrir fyrir landmálarar á m.d. og leitart við at
veikja þá afurhverfi, sem stjórn. veitir henni: fjármálaum;
þó henni sé fín at halda uppi heitri a.d. fyrir
völdi henni ekki agra þat um of sta met fyrir at ekerta
vald m.d. A. 198.

Fors. samþ. og sent til m.d. og ríkt ekki at.
fors hafi þessari mit hérver ©Róbert Ágúst Guðjónsson Reykjavíkur

Frr. t:ð lega um afnum 15. gr. i open breifi 31. maí 1855
 var bortit frum i m.d., samþykkt frar en folt við
 leynir - e.d., gekkst ut að afnumna heimild til bráða
 bingðalena landa umhverfum. - v:ð 1. um. e.d. breifst:
Hanns Íl. fari að frum. sé fregan ræmp. i m.d. og
 spetta sé þær at henglisvertara sem fari snert: fjær-
 heig landrins; e.d. hafi fregan folt nærað fru.
 Fugur m.d. og sé þær : segi verðara að gera fæst ^{vit getta}, en
 fari fæst snert: fjærheig landrins; en til slíks vilji;
 henni skuli stórla nema hring meðsagn beri t:ð.

A. 479. — Gönn Íl. tekin skaki að fáva um
 fætta eftir m.d. heldur þær sem nætt virðist

A. 480. — Um vinnu til dökum meðal ótrúna með
 tilgangið með, ór vinnu fljóða ója hafi innan sind með
 heit skulið með laðið. með vinnu tvo ógáðar lag

· ppt-Ept A. mannd blor vinnu
 vinnu tvo ógáðar · h. m. t. sind meðalde meðent: 18. júní
 inde. ótrúna með ógáðar ógáðar með, mannd vinnu
 tvo tvo hæstil go. b. m. ógáðar vinnu mórg tildot á
 - vinnu: mannd vinnu ógáðar með, i trúningu ógáðar
 ógáðar. b. m. i tildot ógáðar skalt tvo ógáðar með ógáðar;
 mannd ótrúna tvo tvo tvo fo mynd lag með ótrúna með ógáðar

· ppt-A. b. m. blor